

RŮŽENEC

v den svátku

BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Mezi všemi pobožnostmi k Božímu Milosrdenství zaujímá důležité místo svátek Božího Milosrdenství. Podle přání Pána Ježíše má být slaven právě dnes, tedy první neděli po Velikonocích. Tento den je obdařen velkými přísliby – má být dnem milosti pro všechny lidi, zvláště pro ubohé hříšníky.

Pojďme se nyní společně zaposlouchat do textů z Deníčku sv. sestry Faustyny, které sám Ježíš svěřil veliké poslání spočívající v připomenutí milosrdné lásky Boží lidem a v předání nových forem úcty k Božímu Milosrdenství.

Věřím v Boha...

Otče náš...

3x Zdravas Maria... /1. v kterého věříme, 2. v kterého doufáme, 3. kterého nadevšechno milujeme/

Sláva Otci...

1.

„...V době Starého zákona jsem posílal svému lidu proroky s výstrahami. Dnes posílám celému lidstvu tebe se svým milosrdenstvím. Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím je vyléčit přivinitím na své milosrdné Srdce. Trestám jen tehdy, když mě k tomu sami nutí, má ruka se nerada chápe meče spravedlnosti; přede dnem spravedlnosti posílám den milosrdenství...“ /viz Dn. 1588/

Otče náš...

Zdravas Maria... /který z mrtvých vstal/

Sláva Otci...;

Pane Ježíši...

2.

„...Toužím, aby svátek Milosrdenství byl útočištěm a úkrytem pro všechny duše a zvláště pro ubohé hříšníky. V tento den je otevřeno nitro mého milosrdenství; celé moře milostí vylévám do duší, které se ke zdroji mého milosrdenství přiblíží. Duše, která přijme svátost smíření a svaté přijímání, dosáhne úplného odpuštění vin a trestů; v tento den jsou otevřena všechna stavidla Boží, skrze něž proudí milosti; ať se žádná duše nebojí ke mně přiblížit, i kdyby její hříchy byly jak šarlat...“ /viz Dn. 699/

Otče náš...

Zdravas Maria... /který na nebe vstoupil/

Sláva Otci...

Pane Ježíši...

3.

„...Dcero, přistupuješ-li ke svaté zpovědi, k tomuto zdroji mého milosrdenství, vždy na tvou duši stékají moje krev a voda, které vytryskly z mého Srdce a zušlechtí tvou duši. Vždy, když přicházíš ke svaté zpovědi, celá se ponoř do mého milosrdenství s velikou důvěrou, abych na tvou duši mohl vylít hojnost své milosti... buď si vědoma, že to já sám na tebe čekám ve zpovědnici. Zahaluji svou přítomnost osobou kněze, ale sám působím v duši. Zde se setkává ubohost duše s Bohem milosrdenství. Řekni duším, že z tohoto zdroje milosrdenství duše čerpají milosti pouze nádobou důvěry. Bude-li jejich důvěra veliká, má štědrost je bez hranic...“ /viz Dn. 1602/

Otče náš...

Zdrávas Maria... /který Ducha Svatého seslal/

Sláva Otci...

Pane Ježíši...

4.

„...jak mě bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání. Čekám na duše, a ony jsou ke mně lhostejné. Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří. Chci je zahrnout milostmi – ony je nechťejí přijmout. Jednají se mnou jako s čímsi mrtvým, a přece mám Srdce plné lásky a milosrdenství. – Abys poznala alespoň trochu moji bolest, představ si nejněžnější matku, která velice miluje své děti, avšak ty děti láskou matky pohrdají, uvaž její bolest, nepotěší ji nikdo...“ /viz Dn. 1447/

Otče náš...

Zdrávas Maria... /který tě Panno do nebe vzal/

Sláva Otci...

Pane Ježíši...

5.

„...své Srdce jsem otevřel jako živý pramen milosrdenství, ať z něj všechny duše čerpají život, ať se k tomuto moři milosrdenství přiblíží s velikou důvěrou. Hříšníci dosáhnou ospravedlnění a spravedliví utvrzení v dobrém. Duši toho, kdo důvěřoval v mé milosrdenství, naplním svým Božím pokojem v hodině jeho smrti.“ /viz Dn. 1520/

Otče náš...

Zdrávas Maria... /který tě v nebi korunoval/

Sláva Otci...

Pane Ježíši...

Zdrávas, Královno...

Oroduj za nás, Královno posvátného růžence...

Modleme se: Bože, tvůj jednorozený Syn...